

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 1436

за изменение в частта за разноските

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **7333** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба от 02.02.2021 г., подадена от Българска народна банка, чрез процесуални представители Н. Д.-главен юрист и И. С.-водещ юрисконсулт, за допълване на постановеното по делото решение № 192 от 13.01.2022 г., в частта за разноските.

Иска се от съда да присъди в полза на ответника сторените разноски за възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза. Счита, че в случая искането за присъждане на съдебни и деловодни разноски е направено своевременно още с отговора на исковата молба, като с депозираната писмена защита е конкретизирано за всички направени разноски по делото, включително юрисконсултско възнаграждение, поради което така дефинираното искане следва да обхваща и заплатения депозит за ССЕ. Моли решение № 192/13.01.2022г., постановено по адм.дело № 7333/2019г., да бъде изменено и допълнено, като бъдат присъдени в полза на БНБ разноски за заплатения по делото депозит за ССЕ, съразмерно на отхвърлената част на иска.

Ищецът (в основното производство по делото) не изразява становище.

Административен съд София-град, I отделение, 4-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 192 от 13.01.2022 г., постановено по настоящото адм. дело № 7333/2019

г., Българска народна банка е осъдена да заплати на С. Н., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], на основание чл.1 ЗОДОВ имуществени вреди в размер на 4 233,30(четири хиляди двеста тридесет и три лева и тридесет стотинки)лв., ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба на 27.06.2019г., претърпени в периода от 25.07.2014г. до 06.11.2014г., в резултат на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква „i“ от Директива 94/19 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, като иска за периода след 06.11.2014г. до 04.12. 2019г. и в останалата част, за разликата над 4 233, 30лв. до 7 262,54 лв., е отхвърлен като неоснователен и недоказан. Предявеният от С. Н., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място] иск срещу Българска народна банка иск на осн. чл.86 ЗЗД за присъждане на законната лихва върху главницата от 7 262,54 лв., за периода от 27.06.2016г. до 27.06.2019г., в размер на 2 211,23лв., също е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С писмения отговор на исковата молба и в хода на устните състезания по делото ответната страна – БНБ, е направила искане за присъждане на разноските по делото, като е представила списък по чл. 80 ГПК. По така направеното искане съдът се е произнесъл с постановеното по делото решение, като е мотивирал извод за неговата неоснователност.

Според разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Исковата молба, по която е образувано настоящото производство, е подадена на 27.06.2019 г., поради което разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ не следва да намери приложение по отношение на сторените разноски от ответника.

В чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в приложимата редакция, преди изменението с ДВ, бр. 94 от 2019 г.) се съдържа изрична регламентация на разноските в производствата по този закон, като е направено ясно разграничение на обхвата на задължението за заплащане на разноски от ищеца и от ответника. Наличието на изрична регламентация на отговорността за разноски в специалния закон изключва приложимостта на чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 3 ГПК. Съгласно чл. 10, ал. 2, предл. първо ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Според чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесена държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В този смисъл е и преобладаващата практика на Върховния административен съд – решение № 12664/13.12.2021 г., постановено по адм. д. № 9510/2017 г. по описа на ВАС, определение № 7827/20.06.2017 г. по дело № 5056/2016 г. по описа на ВАС, решение № 13822 от 15.12.2016 г. по адм. дело № 13610/2015 г. по

описа на ВАС, решение № 9272 от 12.07.2017 г., постановено по адм. дело № 5584/2016 г. по описа на ВАС и др.

По гореизложените съображения молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба от 02.02.2022 г., подадена от Българска народна банка, чрез процесуални представители Н. Д.-главен юрист и И. С.-водец юрисконсулт, за допълване на постановеното по делото решение № 192 от 13.01.2022 г., в частта за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: